

Rom 11, 17-18

17 og 18: Om noen av grenene ble brukket av, og du som var et vilt oliventre, ble innpodet blant dem og sammen med dem fikk del i roten og sevjen fra oliventreet, så ros deg ikke overfor grenene! Men dersom du roser deg, så husk at det er ikke du som bærer roten, men roten som bærer deg.

Før Paulus avslutter sin dokumentasjon over Guds omsorgsfulle tanker om Israels framtid, kommer han først med en "hålsosam" advarsel til de hedningene som var blitt omvendt, at de ikke måtte opphøye seg over jødene. Og denne formaningen fortsetter helt fram til v. 25. - Oliventreet, og det ville oliventreet. Det første er Israels folk, plantet av Gud, vannet og stelt. Samtidig lå hele verden for øvrig som overlatt til seg selv i hedenskapets mørke og råskap, og kalles derfor her for et "vilt oliventre". Men så var noen av oliventrees grener brutt av*. Og "blant dem", eller istedenfor dem "ble grener fra et vilt oliventre innpodet**", og fikk del i roten og sevjen fra oliventreet". De hedningene som kom til troen, ble "Abrahams barn" (Gal 3: 28-29) og fikk del i all den nåde og velsignelse som tidligere bare Israel hadde. Men når de opplevde så stor en nåde, så kunne de hedningene som var kommet til troen lett "rose seg", oppblåses og opphøye seg og forakte jødene som var falt så dypt i sin vantro.

[* "Noen av grenene" sier apostelen, mens vi vet at det var jo de aller fleste av jødene som forkastet Herren. Men Paulus bruker dette mer forsiktige uttrykket fordi han her taler til slike som var fristet til å oppdimensjonere denne eldre brorens fall, og bygge sin egen opphøyelse på dette. Det er de benådede hedningene han taler til her, disse som han advarer mot å opphøye seg. Det er samtidig en formaning til oss om å tale forsiktig, i kjærlighet, om andres fall. Konf. kap. 3: 3, Heb 3: 16.]

[** Noen har bemerket at i virkeligheten foregår det ikke på den måten, når det podes i et tre, at en vill gren podes inn i et edelt oliventre, men at det alltid er det motsatte som skjer. Til det må vi bare svare at den hellige forfatteren må, når han bruker billedspråket, først og fremst ha blikket festet på det budskapet han vil ha fram. Når så dette ofte er overnaturlig, og strir mot naturlige forhold, må han likevel alltid framstille det slik det er tjenlig for hans åndelige budskap, selv om de bildene han bruker på enkelte punkter i praksis foregår på en annen måte.]

Paulus kunne godt tenke seg at en så stor synd ville oppstå blant de omvendte hedningene. Eller kanskje han allerede hadde lagt merke til at de opphøyet seg slik over jødene. Derfor tar han svært alvorlig fatt i denne synden. Først kommer han med selve advarselen: "ros dere ikke overfor grenene!". Dernest taler han til dem om hvorfor denne synden var så farlig. Først sier han:

Men dersom du roser deg, så husk at det er jo ikke du som bærer roten, men roten som bærer deg. "Dersom du roser deg" - dersom du i selvopptatt innbilning setter deg selv høyere enn jødene, fordi de ikke tror, mens du derimot er en troende kristen, - så bør du huske på at det er ikke du som bærer

roten, men roten som bærer deg. Det er ikke de hedningene som er blitt kristne, som utgjør den stammen som jødene en gang på nytt skal podes inn i. Det er tvert imot jødene (de troende, "som har Abrahams tro") som utgjør den stammen vi er innpodet i. "Dersom dere tilhører Kristus, da er dere Abrahams ætt", sier Paulus (Gal 3: 29 og v. 7). Det er ikke fra oss evangeliets velsignelse er kommet til jødene. Men fra dem er denne velsignelsen kommet til oss. Innen kristenheten er ofte jødene blitt foraktet på en uverdigg måte. Ja, forfulgt, plyndret og drept. Bare fordi de var jøder. Det viser at denne apostelens påminnelse har vi nok ikke tatt inn over oss. Vi må huske på at jødene lenge før oss var Guds folk. At det var fra dem vi fikk Guds ord. Ja, at selv Herren Kristus, da han kom i kjød, ble født inn i dette folket. Husk også på at de første kristne var jøder. Likeså de første og herligste evangeliets forkynnere; apostlene. Alt dette burde dempe enhver hoven forakt overfor jødene, og isteden gi oss kjærlighet til dem. - Paulus taler så videre i den samme formaningen: